
Polardistans

- ur två funktionärers synvinkel

Hösten 2008 var vi på en Gröna kortet kurs som västra distriktet anordnade och efter två dagars prat om tävlingar och tävlingsregler där Polardistans kom upp med jämna mellanrum blev vi båda två så nyfikna på tävlingen att vi anmälde oss som funktionärer till årets tävling. Tanken på att någon gång i framtiden själv köra Polardistans finns hos oss båda och en bra början för att få en inblick i tävlingen är att ställa upp som funktionär. Det blev en del diskuterande

och planerande inför resan och vi längtade efter att få komma upp och samla på oss så mycket information och tips som möjligt, samtidigt som vi såg fram emot att få träna våra två unga malamutehanar på snö. För att kunna ha möjlighet att ta in våra hundar på nätterna så valde vi att bo på ett vandrarhem i närheten av Särna camping istället för att bo tillsammans med övriga funktionärer i bystugan.

Vi åkte upp redan på fredagen för att hinna vara ut på en dragtur på lördagen innan första funktionärsmötet. Det var svårt att somna på kvällen eftersom vi var spända och nyfikna på hur våra dagar skulle se ut. Efter en sovmorgon och en lång frukost packade vi en matsäck och åkte sedan ner till campingen där vi packade pulkan, selade på alla hundarna och skidade iväg över sjön. Det är så underbart att vara ute med hundarna på vita vidder och med välpreparerade skoterspår gled vi lätt fram. Även om det inte var något solsken så hör fikapausen till när man är ute och drar och efter en liten paus vände vi tillbaka till campingen för det första funktionärsmötet.

Ingen av oss visste vad vi hade att förvänta oss när vi kommer helt nya och med praktiskt taget ingen tävlingserfarenhet och skall vara funktionärer på institutionen Polardistans. Men vi hade inte behövt oroa oss för vi möttes bara av glada leenden

Inukshuk_ChristinaKleemo - En mycket energisk alaskan malamute vid namn Inukshuk (Mackinaw William Cody).

Ägare och foto: Christina Kleemo

Fröya_Inukshuk_ChristinaKleemo - Alaskan malamuterna Fröya (Mackinaw Sun Light Redhood) och Inukshuk (Mackinaw William Cody).

Ägare och foto: Christina Kleemo

och varma, positiva människor. Det var en avslappnad och öppen stämning och vi fick de uppdrag som vi hade önskat oss, att följa med domaren när han skulle inspektera de tävlandes packningar, följa med veterinärerna när de skulle inspektera de tävlande hundarna samt sitta på en checkpoint och se de tävlande in action. Utöver detta fick vi även ansvar för frukosten till funktionärer och tävlande.

Dagarna som följde var intensiva och lärorika men vi lyckades få tid till våra egna hundar och kunde vara ut på en skidtur alla dagar utom en. Under tiden som vi arbetade fick hundarna alternera mellan att ligga i bilen och att ligga ute på sina stake-outer och det sistnämnda var nyttigt träning för våra två unga hanar. Vem bryr sig om två gapiga unga

malamutepojkar när hela campingen är fylld av ivriga och förväntansfulla polarhundar?

Något som gjorde ett starkt intryck på oss båda var den avslappnade stämningen även bland de tävlande. Det verkade inte finnas någon negativ konkurrens eller rivalitet på campingen, inte ens vid startfrukosten eller starten, utan alla var bara glada och positiva. När vi följde med domaren som inspekterade packningen och med veterinärerna som besiktigade hundarna var det emellanåt så trevligt att vi blev stående en stund efteråt och småpratade med förare och handlers. Det mest bestående minnet efter att vi kommit hem är just den goda stämningen som rådde på campingen och även om det emellanåt var mycket att göra så gick vi omkring och myste hela dagarna.

Att sitta ute på en checkpoint var även det trevligt, särskilt då vi fick sitta i ett fint vindskydd med en sprakande och värmande eld framför. Till en början kände vi oss av naturliga skäl lite osäkra på vad som förväntades av oss som funktionärer men vi lyckades få in samtliga spann som skulle stanna till hos oss och vi blev även av med alla när de skulle därifrån utan några större problem. Från vår synvinkel löste sig allt väldigt smidigt, mycket tack vare att de tävlande även ute i spåret var trevliga och tillmötesgående.

När vi en tidig morgon, efter några timmars sömn, kom tillbaka till checkpointen för att avlösa Krister och Linus som suttit där över natten möttes vi av en sprakande brasa, tända oljelampor och brinnande marschaller som markerade in- och utfarterna och det var oerhört stämningsfullt. Vi hade hög mysfaktor på vår checkpoint Sir Mikael!

Frida Björman & Atka (*Eastern Hill Miagorpok Atka*)

Christina Kleemo & Fröya (*Mackinaw Sun Light Redhood*), Inukshuk (*Mackinaw William Cody*) och Lieveling (*maskot av rasen berger des pyrénées*)

Vi skulle kunna skriva spaltmeter om alla upplevelser och intryck som vi fick under våra dagar uppe i Särna men vi tror att man måste uppleva tävlingen på plats för att kunna ta till sig det. Efter att ha arbetat som funktionärer i år så är vi båda fast beslutna att åka tillbaka dit även nästa år. Om det blir som funktionär eller tävlande återstår att se, men semestern är redan bokad och vi längtar redan till Polardistans 2010. Har du minsta fundering på att åka dit så gör det, du ångrar dig inte!

Som avslutning vill vi tacka arrangörerna, tävlingsledningen, övriga funktionärer och alla tävlande för att ni bidrog till att göra vårt första möte med Polardistans till en sådan positiv upplevelse. Vi ses nästa år igen!